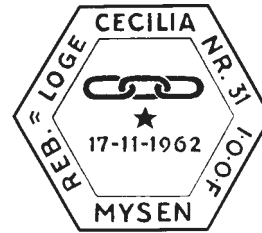

NORE-NYTT

Nummer 2 – 2007
30. november
Utgivelse nr. 35
Årgang 17

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F. I INDRE ØSTFOLD

Veteran-
juveler
Side 5-7 og
10-11

Nytt
Villa Nore
innviet
Side 17

Å tenke med hjertet

Gode nyheter det har vi aldri hørt om, sier mediene. For gode nyheter selger ikke. Denne påstanden nekter jeg å godta.

Men daglig proppes vi av nyheter, fra vi står opp til vi legger oss. Bomber eksploderer på skjermen i stua, mennesker dør og barn går til grunne. Forurensning, miljøkatastrofer, krig og jordskjelv står i kø. Ja, det er mye elendighet og tragedier som skjer, og vi sukker oppgitt over alt dette negative. Graver vi oss ned i alt dette, kan vi bli både syke og motløse.

Men jeg nekter å være med i hylekoret. Jeg vil heller starte i et annet kor.

Koret som tenker med hjertet og som synger om vennskap, kjærlighet og sannhet. Videre på repertoaret synges det om vennlighet, glede, fred og tilgivelse. I dette koret ser vi hverandre, lytter til hverandre og godtar hverandre.

Etter korøvelsen tar vi på oss kjærlighetsbrillene og går ut i solen.

Ta på deg kjærlighetsbrillene og gå ut i solen
der treffer du mennesker – i dag kan du glede noen,
en mørkhudet fremmed krysser din veg,
våg og snakk til han, be han hjem til deg.
Stikk hull på gamle byller av hat og uenighet.
Vis deg som en neste, prøv å skape fred.
Kjære menneske, jeg holder av deg!
Si det med eller uten ord,
som balsam kan det lindre en gammel utslitt bror.
Jag feberer ut av kroppen hvis navn er selvgodhet,
la telefonen gløde av vennlig kjærlighet.
Puss brillene dine ofte – la glassene skinne klart
lær deg å elske livet og menneskene slik de er hver dag.

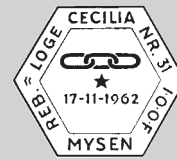
La oss alle være som en klar, frisk elv
som stille flyter gjennom ødelagt landskap

Gunn Sandvig

GLEDE

Snøflakene legger seg stille over deg.
Så kaldt det er, sier du og viser meg hånden.
Jeg smelter sammen øynene våre og legger hånden min over din.
Nå er kulden din min også sier jeg.

Solstrålene leker med ansiktet ditt.
Så varmt der er, sier du og tørker svetten.
Jeg viser deg hjertet mitt og kysser deg på pannen.
Nå er varmen din min også sier jeg.

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 2 – 2007
Årgang 17
30. november 2007
Utgivelse nr. 35

Redaksjonskomité:
Rigmor Løes
Ingegjerd Garai
Maja Andresen
Erling Hagen
Roar Hanson

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt

Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. For de som benytter PC ønskes både print og diskett med innlegget, evt. oversendt pr. e-post: rigmor@byggesaker.info
evt.: svein@ostfold-trykkeri.no

Innhold:

Leder	2
Minneord	3
Nye brødre	3
Innvielse i Loge Cecilia	3
Nr. 31 - Sekretærens spalte	4
Nr. 62 - Sekretærens spalte	4
50 og 40 års Veteran i Cecilia	5
Intervju med 50 års Veteranen	8
Intervju med 40 års Veteranen	9
25 års Veteraner i Nr. 62	10-11
Johannes Våler 80 år	11
Tilbakeblikk fra OM i Loge nr. 31	12
Tilbakeblikk fra OM i Loge nr. 62	12
Loge nr. 62s kolegium 2007-2009	13
Cecilias valgte og utnevnte	14
Informasjon om logenes nemnd for hjelp og støtte	15
Håkon Håkonssons sommermøte	15
Sommermøte i Cecilia	16
Villa Nore – innvielsesfest	17-21
Prolog – innvielsen av Villa Nore	18
Dugnad gjennom vel et år	22-23
Fra etisk post	24

Dagny Jacobsen til minne

Vår kjære søster Dagny Jacobsen døde 30. april 2007.

Hun var født 26. oktober 1917, og ble nesten 90 år.

Dagny hadde vært medlem av vår loge i nesten 45 år. Hun var medlem nr. 26, og Mary Ann Pettersen var hennes Fadder.

Innviet i vår Orden 02.10.1962

Det Gode Vennskaps Grad
13.05.1963

Den Edle Kjærlighets Grad
25.11.1963

Den Høye Sannhets Grad
11.05.1964

Hun mottok 25 års Veteranjuvel i 1987 og 40 års Veteranjuvel i 2002.

Søster Dagny var også medlem i Leiren.

Hun var Ytre Vakt i 1977 og HA hos OM i 1981-83.

Dagny var glad i logen, men maktet ikke å delta aktivt de siste årene. Hun fulgte med og gledet seg over alle besøk av søstrene.

Dagny var et medmenneske. Tenkte først på alle andre, helt til det siste. Hun ble en nær venn, som jeg fikk følge i sorg, som da hun mistet sin kjære Per, men også i så mange koselige dager på Løkentunet.

Vi lyser fred over hennes kjære, gode minne.
I taknemlighet.

Anne Lise Ravn Larsen

NYE BRØDRE

10. mai 2007 ble Kjell Kristiansen og 4. okt. 2007 Halvor Kure tatt opp i vår Orden, og jeg vil som Fadder ønske dere velkommen til Loge Nr. 62 Håkon Håkonsson. Jeg håper at dere vil finne dere til rette i et hyggelig miljø sammen med deres nye brødre og i vår Loge.

*Med hilsen i V.K. og S.
Kåre M. Bye*

Kjell Kristiansen.

Halvor Kure.

Innvielse i Loge nr. 31 Cecilia

Den 8/10 var det Innvielse av tre nye søstre i Loge nr. 31 CECILIA, Anne Haakaas, Berit Hoel og Eileen Rådahl Baastad.

Mange søstre var tilstede, så det blei en fin ramme om seremonien.

Søstermåltidet ble holdt på Mysebu, og vi kom til et nydelig dekket festbord.

Velkomst blei holdt av UM i form

av dikt, og vi sang "Til Innvielse" for våre nye søstre. Etter at vi hadde spist, holdt OM sin tale, og hun leste fra "Gule blomster". Inger Stenshol holdt talen til de nyinnviende, og Fadderne overrakte gaver til de tre. Det var Anne Haakaas som holdt tale fra de nye søstrene.

Kass. Evy Nøkleby overrakte Informasjonsmappene, og Eva

Bakurowitz takket for deilig mat. Mens vi nøt vår kaffe med sjokolade til, holdt Ruth Buckholm Eide "Logens 5 minutter" om "Kommunikasjon". Etter et vellykket taffel sang vi vår avslutningssang.

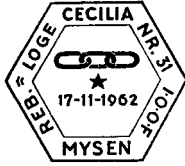
M.A.

(Se ellers under sekretærens spalte)

Ikke glem å benytte giro nr.: 1020.25.22802
så støtter du husprosjektet vårt.
Mottaker: Nore BA, Postboks 96, 1851 Mysen.

Til nå har det kommet inn kr 130.000,-, – og vi ønsker mer!

GJØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GJØRE MOT DEG

Rebekkaløge nr. 31, Cecilia

(I. O. O. F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter våren 2008:

5. januar	Berit Johanne Hoel	70 år
7. januar	Anne Kirsti Kristiansen	60 år
31. januar	Gerd Ebba Smestad	80 år
8. mars	Inger Johanne Krogh Gundersen	60 år
26. mars	Åse Karin Røsand	70 år
8. april	Gro Elisabeth Walberg	50 år
14. april	Ingegjerd Garai	70 år
17. april	Grete Moen	70 år
20. april	Jorun Kvakstad	60 år
3. mai	Frøydis Lundesgaard Alvim	60 år
6. juni	Valborg Marie Aastad	85 år
9. juni	Marie-Elise Andresen	80 år

Veteranjuveler tildeles:

14. januar	Martha Pernille Kind	25 år
25. februar	Anne Lise Gubberud Pettersen	25 år
25. februar	Gunn Helen Sandvig	25 år
28. april	Birgit Westgaard	40 år

Vi gratulerer!

Nye søstre:

8. oktober 2007 ble Berit Johanne Hoel, Anne Haakaas og Eileen Rådahl Baastad innviet i Loge nr. 31 CECILIA.

Berit Johanne Hoel er født 5. januar 1938 i Askim, der hun fortsatt bor. Hun er nå pensjonist, men har vært operasjonssykepleier i mange år. Berit er gift og har fire voksne barn. Hun er kulturinteressert, liker å lese og gå i teater.

Fadder for Berit er Turid Stokstad. Berit er en ressurssterk og flott person som det blir en glede for alle å bli kjent med.

Anne Haakaas er født 16. juni 1941 i Trøgstad, vokste opp på gård og giftet seg med Torleiv, som var bonde i samme kommune. De har tre barn og sju barnebarn.

Anne har vært lærer, men er nå pensjonist. Hun er leder i Trøgstad Historielag.

Anne liker å reise, både i inn- og utland. Spesielt trives hun på sykkel- og fjellturene sammen med logesøsteren fra nr. 66 MILKA. Hennes Fadder er Laila Fimland.

L.F.

Eileen Rådahl Baastad er født 5. januar 1962 i Rakkestad, der hun vokste opp. Nå bor hun på bondegård i Båstad sammen med mann og en sønn. Eileen jobber til daglig som avdelingssykepleier på Edwin Ruuds Hospital. Hun har en stor hobby hun deler med så vel barn som mann. De spiller i samme Korps. Eileens Fadder er Inger Stenshol.

I.S.

Nye søstre, foran fra v.: Eileen Rådahl Baastad, Anne Haakaas og Berit Johanne Hoel. Bak respektive faddere: Inger Stenshol, Laila Fimland og Turid Stokstad.

T.S.

ODD FELLOW-LOGE NR. 62

HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter våren 2008:

25. januar	Gunnar Harald Johnsen	90 år
3. mars	Jahn Steinar Oraug	60 år
24. mars	Terje Ekhaugen	50 år
3. juni	Asbjørn Alstadsæter	70 år
19. juni	Knut Arne Bodal	50 år
2. juli	Emil Bøhren	50 år
19. juli	Arild Johannes Bodahl	60 år

(Det er ingen Veteranjuveler dette halvåret)

Nye brødre:

10. mai 2007: Kjell Kristiansen

4. oktober 2007: Halvor Kure

Fadder for begge er Kåre M. Bye

Vi gratulerer!

OPPDRA DE FORELDRELØSE

En stor kveld fylt med glede og takk- nemlighet i Rebekkaloge nr. 31 CECILIA

Stolte logesøstre fikk oppleve noe som få loger kan vise maken til.

12. november var det tildeling av 50 års Veteranjuvel til Eks Råds-
president Guro M. Lie og 40 års
Veteranjuvel til Eks Stor Sekretær
Liv Berit Johansen.

Stor Sire Harald Thoen forestod
tildelingen med assistanse av føl-
gende Storembetsmenn:

Eks OM- stolen Eks Rådspresi-
dent Arnhild Evjen Deberitz
UM- stolen Stor Sekretær Tove
Aalborg
Kapellanstolen Stor Kapellan
Selle Marie Horntvedt
Stor Marsjall Eks Rådskapellan
Turid Diskerud
Stor Vakt DSS Jorunn Larsen.

Det var 30 gjester og 79 søstre fra
vår egen loge tilstede inne i loge-
salen.

Ordensvita for Guro M. Lie:
INNVIET i Rebekkaloge nr. 10
SEMPER ARDENS 01.10.1957 og
tildelt DEN HØYE SANNHETS
GRAD i Rebekkaloge nr. 17 UNI-
TAS 15.09.1958. Fra 1957 – 1962
var hun Organist i denne loge.

Chartermedlem i Rebekkaloge nr.
31 CECILIA 17.11.1962.

Så fulgte følgende embeder i
egen loge: UM og OM før hun ble
tildelt REBEKKARÅDSGRADEN
i 1969 og var Rådsmarsjall i Det
Norske Rebekkaråd fra 1977-
1981.

Leirgradene fikk hun i Rebekka-
leir nr. 2 BORG fra 1980 til 1981,
og deretter ble hun Deputert
Rådspresident i 1981 – 1985, og
Rådspresident var søster Guro M.
Lie fra 1985- 1989.

Jubilantene flankert av Stor Sire Harald Thoen og Eks Rådskapellan Turid Diskerud.

Eks Rådspresident Guro M. Lie
innehar Det Norske Rebekkaråds
Erkjentlighetstegn.

Dette er en imponerende van-
dring gjennom 50 arbeidsfylte
Ordensår.

Vi gratulerer 50 års Veteranen!

**Ordensvita for Liv Berit Johan-
sen:**

INNVIET i Rebekkaloge nr. 31
CECILIA 09.11.1967 og tildelt
DEN HØYE SANNHETS GRAD
12.05.1969.

Hun har hatt følgende embeder i
egen loge: HA for CM, CM, UM,
OM og fung. Eks OM
før hun ble Rådsrepresentant i
1985-1989.

I 1982 ble hun kallet til Rebekka-
leir nr. 1 OSLO, og da Rebekka-

leir nr. 2 Borg ble stiftet, ble hun
Fører fra 1984 – 1989.

REBEKKARÅDSGRADEN fikk
hun tildelt i 1981. I 1987 ble hun
Rådsmarsjall i Det Norske Rebek-
karåd, et embede hun hadde i
hele 10 år. Søster Liv Berit har
vært Sekretær så vel i Det Norske
Rebekkaråd (1997-2001) som i
Det Norske Storloge (2001-2005).
Eks Stor Sekretær innehar Det
Norske Rebekkaråds Erkjentlig-
hetstegn, og ble tildelt Den Nor-
ske Storloges Erkjentlighetstegn i
juni 2005.

40 år i Ordenen, hvorav 18 år
med embeder i Det Norske Re-
bekkaråd og Den Norske Storlo-
ge.

Vi gratulerer 40 års Veteranen!

R.L.

Uforglemmelig søstermåltid

Etter tildelingssermonien inne i logesalen benket nær 120 Cecilia-søstre og gjester seg rundt vakker pyntede bord i Loge nr. 31 CECILIAS nye logehus. Et hus som av Stor Sire Harald Thoen ble betegnet som kanskje det vakreste han hadde sett.

Mysen Mannskor ledet av sin dirigent Jan Sverre Stensrud med Øystein Førreisdal ved klavéret var invitert til å sette en ekstra spiss på den sjeldent store begivenhet med utvalgte sanger som tydeligvis falt i smak.

Eks Rådspresident Guro Lie bekreftet dette ved spontant å reise seg med en takk til koret for at de var med å gjøre aftenen til en fest. Mannskoret avsluttet med et tre ganger tre hurra for aftenens to jublantar.

Brødre fra Loge nr. 62 Håkon Håkonsson stilte som servitørkorps, stilig antrukket i kjole og hvitt, og viste seg gjennom middagen å være allesteds nærværende med både mat og drikke til alles store tilfredsstillelse.

Menyen bestod av en forrett, røkt skinke med asparges, hovedrett var kokt laks med agurksalat, gulrøtter og sandefjordsmør. Dertil hvitvin og isvann. Både mat, drikkevarer og den trykte meny med sanger var gitt i gave fra søstre i Logen.

50 års jublanten, her sammen med sine døtre, Anne og Reidun, som er henholdsvis Sekretær og UM i nr. 31.

Stor Sire Harald Thoen hilste jublantar.

I stor takknemlighet for dette mirakel av en fest i Loge nr. 31 CECILIAS nye hus innledet UM Reidun Lie Larsen sitt velkommen til bords. Et særlig velkommen rettet hun til Stor Sire, Rådsmedlemmer, Eks Rådsmedlemmer og øvrige gjester fra fjern og nær. Hun hilste festdeltagerne med dette dikt:

Det er som en våknende jubel å føle,
når solen får makt over veienes søle,
det er alt det som spirer og gror,
– det er livets mirakel, hvis du bare tror.

Det er noe som myldrer blant regnvåte stener,
som ånder blant visnende blader og grener,
det er som blomstring en tidlig vår,
– det er livets mirakel, som ingen forstår.

Om drømmen brast og veien lå øde,
da var det noe som kom oss gavmildt i møte,
det er noe som gror i den iskalde vind,
– det er livets mirakel i menneskers sinn.

Stemningen ved bordene var etter dette elektrifisert. Smil, glede og latter gjenspeilte seg hos alle.

Første taler etter hovedretten var Stor Sire Harald Thoen som hilste jublantar og gratulerte med det vakre nye logehuset. Han hevdet at Odd Fellow huset i Stortingsgaten i Oslo, som ble innviet i 1932, nå hadde fått en konkurrent på Mysen hva angikk skjønnhet. Loge nr. 31 CECILIA har fått et fantastisk hus som i årene som kommer skal være med å tjene det formål Odd Fellow Ordenen har for sin virksomhet.

Han hilste hver enkelt jublant særskilt og fremhevet hva hver av dem i sine embeder hadde betydning for kolleger i Storlogen og søstre landet over. Begge hadde vektlagt å utføre det rituelle arbeidet korrekt, verdig og vakkert og tatt ansvar for den viktige formelle formen i det administrative arbeidet.

Han hevdet at de ved sine eksempler har vært med på skape Den Norske Ordensbevegelsen av Odd Fellows til den kanskje sterkeste i verden hva angikk ansvaret for ivaretagelse av Ordens tradisjoner og ritualer. Han var sikker på at søstre landet over applauderte hans gratulasjo-

Begge jublantene hilste søstrene i Loge nr. 31 CECILIA og takket for den store festaftenen.

På bildene ses fra venstre: Storrepresentant Lena Utsigt Karlsen, Eks Rådspresident Arnhild Eøyen Deberitz, 50 års jublant Guro M. Lie, Stor Sire Harald Thoen, 40 års jublant Liv Berit Johansen, Eks Rådskapellan Turid Diskerud og Distrikts Stor Sire Jorunn Larsen.

ner til begge jublantene ved denne store begivenhet i deres liv.

En ekstra hilsen og klem fra de tilstedeværende Eks Rådspresidenter og øvrige Storembeds menn.

Stor Sire ba festdeltagerne være med å utbringe en velfortjent hyllest og skål for jublantene og overrakte dem begge blomster fra Den Norske Storlogen som et symbol på Ordenens takk. En blomsterhilsen som representerte en varm hilsen fra hver eneste bror og søster i det ganske land.

Etter Stor Sires tale hilste OM i loge nr. 31 CECILIA, Gunvor H. Egeberg jublantene og gjestene. Hun sa at de nye Veteranene ikke bare hadde ytt mye av seg selv i fortid. De gjør fortsatt det i Logens daglige arbeid og at vi som Ceciliasøstre er stolte av å ha dem sammen med oss. En vakker blomsterhilsen fra Logen ble overrakt.

Hun ba oss så synge festsangen til Guro og Liv Berit som var laget for anledningen av en Cecilia-søster.

Det siste verset lyder slik:

«Nå i kveld vil vi glad gratulere ønske varmt dere fortsatt må få, helse, styrke og glede med mere – mot de høye idealer fortsatt trå!»

Str. Sekretær, Anne Floeng hilste til begge jublantene, men rettet en særlig hyllest og dypfølt hilsen til sin mamma Guro Lie fra seg selv og sin søster, UM Reidun Lie Larsen. De har levet med Ordenen hele sine liv siden både mamma og pappa var med. Noe som hadde skapt mange gode opplevelser gjennom oppveksten.

Distrikts Stor Sire, Jorunn Larsen hilste til Guro Lie fra str. Asta Abrahamsen i Fredrikstad som takket for et enestående vennskap.

Eks OM i Loge nr. 31 CECILIA, Anne Kirsti Kristiansen kom i sin takketale inn på at hun hadde kjent Guro fra hun var liten og takket for den tillit Guro hadde vist henne som logesøster. Hun nevnte også Guros uovertrufne evne til å muntre oss Ceciliasøstre med gode historier fra sine opplevelser i inn- og utland.

Distrikts Stor Sire Inger Marie Johnsen hilste fra søstrene i Loge nr. 10 SEMPER ARDENS i Moss. Eks Skattmester Ellen Flakstad takket jublantene for et enestående vennskap og trakk frem visdomsordet om at takknemlighet er hjertets hukommelse. Ingen ord kan bedre beskrive hva kjernen i sant vennskap egentlig er.

Eks OM i Loge nr. 31 Cecilia, Lene Marie Eek hilste fra Eks OM Lillemor Eek til Fadderbarnet Liv Berit Johansen.

Etter alle talene ble det servert kaffe og kransekake.

Begge jublantene takket varmt alle søstrene i Loge nr. 31 CECILIA for den store festaften ved deres Veteranjuveltildeling og den store opplevelse inne i logesalen. De overrakte, som et synlig minne og takknemlighet, hver sin trearmede lysestake som gaver til Logen.

En stor takk ble rettet til Stor Sire og øvrige Storembeds menn som hadde vært med på å skape en uforglemmelig festaften ved tildelingen. De på sin side hadde fått sanne det gode indre liv i Loge nr. 31 CECILIA.

Det ble rettet en stor takk til str. Organist Solveig Gundelsby og hennes Sangere.

DSS fra Loge nr. 25 IRENE i Oslo, Thorild Grundtvig Skougaard takket for maten, og kvelden ble avsluttet med et dikt til ettertanke lest av str. Laila Fimland.

Unni Gangnæs

Guro Lie – 50 år i Ordenen

Guro Marie Lie skal tildeles 50-års Veteranjuvel den 12. november 2007. I den anledning er søstrene Maja Andresen og Ingegjerd Garai på visitt hos henne. Vi serveres kaffe og kaker, og nå vil vi at hun skal fortelle litt om sitt liv i Logen og i familien m.m.

Guro ble født 24.01.29 i Moss. Hennes lange fartstid i Ordenen startet med Innvielse i Rebekka-loge nr. 10 SEMPER ARDENS i Moss 01.10.57. Bare noen dager etter, 06.10.57, gikk hun over til Halden, Rebekka-loge nr. 17. UNITAS. Der fungerte Guro som Organist fram til 17.11.62. Da ble Rebekka-loge nr. 31 CECILIA stiftet på Mysen, og hun ble Chartermedlem og Logens første Undermester. (Det ble dannet Rebekkaforening i Indre Østfold 12. oktober 1961).

Det bør nevnes at Guros far og hennes mann Alf Lie var Ordensbrødre.

21 år gammel giftet Guro seg med sin Alf. De fulgte hverandre i logearbeidet, og var en god støtte for hverandre når oppgavene ble mange og store.

Familien drev forretning i Mysen. Der hadde de en revisor ved navn Arne Johannsen. Han var med i Ordenen og var Fadder til både Alf og Guro Lie.

Så mye kunne vært fortalt, alt hadde sin utfordring i de oppgavene Guro utførte i loge-arbeidet. Hennes tid som den yngste Råds-president, var en begivenhetsrik tid. I 1989 var Guro Lie til stede ved Den Suverene Storloges internasjonale møte i Reno, Nevada. Der holdt hun tale for de Amerikanske søstrene om hvordan vi arbeider i Norge, og om Rebekka-institusjonens vekst og fremgang i Norden. Hun var også til stede i Sveits ved stiftelsen av Rebekka-leir nr. 1 i Bern, var med på leirstiftelser i Sverige, Sveits og Irland, samt stiftelser av

Guro Lie fra hennes tid som Råds-president.

nye loger i Norge. Hun innehar Rebekka-institusjonens Hederstegn. Hun er også medlem av European Rebekkah Leader Association. Guro Lie tenker tilbake med glede, men det var en arbeidsom tid. Hun rakk ikke hjem til Mysen

Guro Lie var med i mange kollegier. Her fra en tid i et av dem.

hver kveld, og flyttet inn på en hybel i forbindelse med Rådskontoret.

Men ved siden av Logen var det nå mor hun var, fire barn å oppdra. Hjemmet var åpent for barnas venner. Hun bakte store kringler, som ble spist opp i en fei av fornøyd, glad ungdom. Guro er bestemor for ni, og i sommer ble hun oldemor. Det gror nye grener ut fra "stammen".

Det gleder henne at to av hennes døtre, Reidun Lie Larsen og Anne Ymbjørg Floeng er søstre av Rebekka-loge nr. 31 CECILIA. Det er mange minner i hennes liv. Foreldrene flyttet til Kristiansand med Guro og hennes søster, og herfra har hun de første barne-minner. Etter hvert flyttet de til Mysen. Under krigen bodde familien i Hærland. Guro syklet til Mysen hver dag, i all slags vær, der hun gikk på realskolen. I voksenalder tok hun videregående. Damen er ikke skvetten. Det gleder når elever kommer bort og slår av en prat, fra den tiden hun selv virket som lærer.

Guro Lie er så takknemlig, "tenk så mye gleder jeg har fått". Trygt og godt bor hun i sin nydelige leilighet i andre etasje. Nå er det sønnen med familie som har ansvaret for dette huset svigerforeldrene hennes bygget. Guro forteller om fine minner om en god og flott svigermor.

Guro Lie er så flink til å fortelle, at to timer er "fløyet". Maja og jeg sier "tusen takk for det du har fortalt og ville dele med oss".

I.G.

Eivind Skeie:

Gi meg hånden, la oss sammen slå en ring omkring vår jord, mens vi sender vennskapstanker rundt til alle der de bor.

Et langt ordensliv

Liv Berit Johansen skal motta 40 års Veteranjuvel i november, og "Nore-Nytt" tar et intervju med henne før tildelingen finner sted.

Hun ble født i mai 1937, og Liv Berit forteller at hun vokste opp i et hjem som var preget av Odd Fellow Ordenen. Begge foreldrene var medlemmer. Hennes mor, Mary Ann Pettersen, var Fadder til flere søstre. Men det var hennes tante, Lillemor Eek, som ble Fadder da hun selv ble innviet i Rebekkaloge nr. 31 CECILIA 9. oktober 1967. Når vi ser i Liv Berits logevita, oppdager vi at hun fikk oppgaver i logesalen med en gang hun var "ferdig" søster. Det ble utnevnte og valgte embeder i egen loge, oppstart med Rebekkaloirforening i Østfold, deretter embeder i Rebekkaloir nr. 2 BORG før 18 års ulike embeder i Rebekkarådet og senere i Storlogen i Oslo.

Liv Berit Johansen i Stor Sekretær-mundur.

"Jeg ble tidlig alene og kunne disponere både fritid og feriedager slik jeg selv ønsket. Logearbeidet ble en god medisin for meg når livet ellers var tungt." Liv Berit har samlet hele sitt logeliv i flere store permer, og mye av det har alt blitt historie. Hun var med i Rebekkarådets siste år, og fikk være med da Rebekkasøstrene og Odd Fellow brødrene ble samlet til ett med en felles ledelse i Den Uavhengige Norske Storloge. På Storlogemøtet i 2001 ble hun

valgt til søster Stor Sekretær og var da med på å legge alt til rette, prøve å ta med det beste fra søstrene og det beste fra brødrene og finne riktig form for samarbeidet og for fremtiden. Masse arbeid og veldig utfordrende.

"Jeg har faktisk vært i de fleste logesaler i landet. Jeg har vært med ved Instituering av 38 nye Rebekkaloger, 30 som Rådsmarsjall og 8 som Rådssekretær. 12 nye Rebekkaloire har jeg også fått være med å instituere. Jeg forbedret meg alltid godt, for hvert besøk var av betydning for den enkelte loge. Jeg var der med hele meg, en kveld av gangen. Det ble mange reiser og ulike opplevelser, og det har gitt meg minner og venner for livet", sier hun og peker på permene sine. Turen til

El Salvador, der hun fikk se SOS- barnebyen i San Vicente stå ferdig etter Odd Fellows store innsats over hele Norge, lyser nok over alle andre opplevelser.

Storlogen vet å bruke sin Eks Stor Sekretær til nye oppgaver. Liv Berit er Leder i Storlogens Nominasjonsnevnd. Hun er videre med i Storlogens Utvalg for sang og musikk. De lager nye CD'er til bruk i loger der det ikke er Organist. Hun er også engasjert i Storlogens Ungdomsnevnd, som i hovedsak arbeider med UNP (United Nations Pilgrim-age for Youth). Arbeidet består av forberedelser og gjennomføring av en årlig tur for ungdom på 16-17 år til FN i New York. Dessuten arbeider denne nevnden med å undersøke hvorfor noen medlemmer melder seg ut, hva yngre medlemmer under 38 år er opptatt av ved gjennomføring av våre møter og ellers vårt

arbeid innad som utad. Hva kan tilføres Ordenen for å gjøre den bedre for så vel søstre som brødre?

Liv Berit synes det er godt å møte i egen Loge uten å ha spesielle verv, men liker fortsatt å bli brukt og være til nytte når noen ønsker det.

Familien betyr mye for Liv Berit. Hun viser stolt fram bilder av to sønner og svigerdøtre, seks barnebarn og et lite oldebarn. Hun føler at livet har gitt henne så mye. Hun er glad for at hun har fått gitt så vel egen familie som Ordenen noe tilbake i alle disse årene som har gått. "Jeg har så mye å være takknemlig for," sier vår Eks Stor Sekretær til slutt.

R.L.

Vennskapstanker er så varme, vennskapstanker skaper fred. Den som går med vennskapstanker, bærer gode gaver med.

GJØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GJØRE MOT DEG

25 års Veteranjuveler tildelt i Loge nr. 62

Torsdag 25 september ble vi tildelt 25 års Veteranjuvel i gamle Villa Nore. Et kvart århundre er gått siden vi satt der i kjelleren og ventet på å bli kalt opp i logesalen. Vi var svært uvitende om, og også litt spent på, hva som ventet oss. Ikke snakket vi sammen heller, for vi visste ikke om det var tillatt. Kanskje var det stillhet og kontemplasjon man krevde av oss? Vi satt i hvert fall der – musestille - mens vi hørte sangen og musikken i det fjerne. Det gikk jo bra. Ikke noe skummelt hendte, og det første trinn på vår Odd Fellow – vandring var tatt. Deretter gikk det slag i slag med de påfølgende gradpasseringene, stort sett en passering hvert år. Alltid var vi to sammen om disse begivenhetene.

På logemøtene var det den gang ingen Eks OM som fulgte oss ut når logen ble satt opp i høyere grad, så vi var overlatt til oss selv helt til ettermøtet begynte. Dermed ble vi godt kjent. Og så begynte vi å få verv i logen. Pussig nok fulgte vi hverandre der også. Vi har etterfulgt hverandre i de samme valgembedene, og vært sammen i kollegiearbeidet. Derfor var det ekstra hyggelig og høytidelig å stå der og ta imot Veteranjuvelen sammen.

Har Logen betydd noe for oss, og har vi betydd noe for Logen? Det siste spørsmålet overlater vi til andre å besvare. For oss har Logen vært viktig spesielt på to måter: Det ene er ritualenes innhold. De gjemmer mange dype sannheter som vi trenger å bli minnet på. De gir oss en etisk veiledning i hverdagen som kan oppsummeres i dette enkle og evig aktuelle råd: Gjør mot andre som dere ønsker at andre skal gjøre mot dere.

Det andre er møtet med mennesker i vennskap og vennlighet. Dette er viktig. Fra hele Indre Østfold kommer vi sammen, del-

tar i logearbeidet og hygger oss med det sosiale samværet. Logemøtene fungerer som pustehull i en travel uke for mange av oss, det er ren mentalhygiene.

Ved denne anledning vil vi passe på å takke kollegiene som organiserer de fine møtene og som utfører alt logearbeidet mellom møtene. Takk til dere som overtok stafettpinnen etter oss. Ting gjør seg ikke selv, det ligger omtanke og arbeid bak et godt resultat. Selv om det er til dels mye å gjøre som medlem av kollegiet, må vi vel si at den tiden vi var embedsmenn, var den mest givende perioden i vårt logeliv. Derfor et godt råd til yngre brødre: Si ja når dere blir spurt om å bekle verv i Logen. Det er godt for dere, og det er helt nødvendig for Logen.

Takk også til alle som møter trofast og regelmessig til møtene. Den trofaste logebror er gull verdt. Brødrene er logen, det er dere som gir den karakter og styrke. Dere har hørt det før, men det tåler gjentagelse: Møt så ofte dere kan, det styrker logen.

Nå gleder vi oss til møtene i det nye logehuset. Det må da være landets fineste! Takk for den storslåtte pengegaven og også for alt det gode dugnadsarbeidet som er utført. Vi ser med stor forventning fram til å ta de nye lokalitetene i bruk, noe sikkert alle brødrene kan istemme.

*Eks OM Jan Grefslie og
Eks OM Vidar Kjørheim
25 års Veteraner*

Bror Eks OM Jan Yngvar Grefslie

Tatt opp i Loge nr. 62 og tildelt
Troskapsgraden 09.09.1982
Vennskaps-graden 15.09.1983
Kjærlighets-graden 10.05.1984
Sannhets-grad en 21.03.1985

Embeder i Loge:

Arkivar 1987 – 1989
Kapellan 1991 – 1993

Stolte Veteranjuvel-mottagere: Jan Grefslie og Vidar Kjørheim.

OM H ass.	1993 – 1995
Sekretær	1995 – 1997
Undermester	1999 – 2001
Overmester	2001 – 2003
Eks Overmester	2003 – 2005

Kallet til leiren og tildelt:

Patriark Grad	05.03.1991
DGL Grad	01.09.1992
DKP-grad	04.05.1994

Tildelt Storloge

Grad	30.01.2004
------	------------

Bror Eks OM Vidar Kjørheim

Tatt opp i Loge nr. 62 og tildelt
Troskapsgraden 09.09.1982
Vennskaps-graden 15.09.1983
Kjærlighets-graden 10.05.1984
Sannhets-graden 21.03.1985

Embeder i Loge:

CM V ass.	1985 – 1989
Sekretær	1989 – 1991
Kapellan	1993 – 1995
Undermester	1995 – 1997
Overmester	1997 – 1999
Eks Overmester	1999 – 2001

Kallet til leiren og tildelt:

Patriark Grad	05.03.1991
DGL Grad	01.09.1992
DKP-grad	04.05.1994

IKKE UTSETT Å BESØKE EN SYK

Magne Holsen

ble tildelt sin 25 års Veteranjuvel på vårt møte den 16. oktober. Han uttrykte i sin tale som følger:

Brødre

Takk for 25 års medlemskap i Ordenen.

Selv ved minimalt personlig engasjement gjør det noe ved oss å være Ordensmedlemmer. Vi søker alltid å bli et bedre menneske enn vi var, både overfor oss selv og andre. Til tider må vi prioritere dem vi lever sammen med og det samfunn vi er en del av. Dette gir Logen oss muligheten

Magne Holsen – Veteran.

til samtidig som vi føler en tilhørighet.

Den ro og tid for tanker om livets store spørsmål vi kan nyte i logesalen, kommer som en bonus.

Håper mange har anledning til å ta del i disse goder, meg selv inkludert.

Broderlig hilsen Magne

Bror Magne Gudmund Holsens vita:

Tatt opp i Loge nr. 62 og tildelt Troskapsgraden	07.10.1982
Vennskapsgraden	24.11.1983
Kjærlighetsgraden	24.01.1985
Sannhetsgraden	05.02.1987

Johannes Våler 80 år 2. august 2007

På det første kollegiemøtet i år sa sekretær Knut Wangberg til meg: "Det blir mye bløtkake på deg før du går av som OM, Johan. Du skal på 14 besøk på et drøyt halvår!" Riktig så mange besøk har det ikke blitt. Ikke alle jubilanter har vært hjemme på dagen sin, og andre har jeg måttet be andre logebrødre om å besøke på Logens vegne pga. at jeg selv har vært bortreist. Men ja, – det har blitt mye bløtkake, og gode har de vært også! Siste utskeielse var hjemme hos Eks OM Johannes Våler.

Torsdag 2. august var en fin sommerdag. Sola skinte på Ørje, og i stua hjemme hos Johannes og Elsa, der skinte sola i dobbelt forstand. Jeg var der sånn passelig midt på dagen. Da hadde turkameratene til Johannes akkurat plassert seg rundt salongbordet, men de hadde ikke rukket å forsyne seg av de fine bløtekakene før jeg kom. Jubilanten selv var i kjempehumør, og det var selvsagt vi som ble utsatt for både gjestfrihet og bløtkake også. En virkelig hyggestund var det, hvor både turgåing, skihopping, eplehager og bærvokst var temaer. Johannes ble behørig gratulert i Smaalenes Avis på bursdagen sin. Der hadde de fått med seg om Johannes sin oppvekst og yrkeskarriere, at han har spilt 250 fotballkamper for A-laget på Ørje, at han har vært Rotary-medlem og klubbpre-

sident der, og 10 år som kasserer i det lokale Røde Kors. Det de ikke hadde fått med seg var at Johannes Våler har vært medlem i ODD FELLOW ORDENEN og vår Loge i 39 år. Gjennom de 39 årene har han påtatt seg en rekke verv både i Logen og i Leiren. I Logen har han blant annet vært kasserer, UM, OM, Eks OM og Storrepresentant. I Leiren har han bl.a. vært Sekretær.

En blid 80-åring tok i mot oss.

I tillegg har Johannes aldri vært vanskelig å be hvis det er spørsmål om å steppe inn i roller eller embeder ved behov.

Fra min første tid i Logen og logesalen, var Johannes' skikkelse og ansikt et av de første jeg bet meg merke i, og som jeg følte mildhet og trygghet ved å være venn med. Et tegn på at alle som en føler fortrolighet med Eks OM Johannes Våler, er at vi bare bruker fornavnnet hans, – Johannes, når vi snakker til eller om ham. Det er ikke på grunn av mangel på respekt, for Johannes er en så fin kar at han behøver ikke være autoritær for å få den respekt han fortjener både som menneske og som erfaren logemann.

Johannes har ikke vært helt frisk de siste årene, og har faktisk vært borte fra noen få møter i den perioden. Men hvem skulle tro at det har feilet ham noe? Like blid og hyggelig, og tilsynelatende frisk som en fisk de siste gangene jeg har møtt ham. For få dager siden var han sammen med Senior-gruppen på tur til Gotland. Han Johannes var i stjernehumør har jeg fått vite.

Nok en gang kjære Johannes: Gratulerer med dagen som var, og mange gode dager og år ønsker vi deg! Neste år vanker det 40 års Veteranjuvel.

*Johan Hvalshagen
Avtroppende OM*

Tilbakeblikk fra Cecilias OM

Nå er to år over som OM i Loge nr. 31 Cecilia.

Det er både vemodig og godt. Det har vært en lærerik tid med mange utfordringer og mye å ta tak i. Jeg har vært nervøs og redd mange ganger, men har vel stort sett landet på bena. Mange gode og velmente tilbakemeldinger har gjort meg godt.

Jeg overlater ledelsen til en meget aktiv kvinne – og jeg ønsker henne alt godt i sin periode som OM. Hun får et flott kollegium som støttespillere. Jeg skal nå få være Seniorrådgiver

ver som fung. Eks OM – den jobben skal jeg gjøre mitt beste for å utføre.

Igjen vil jeg takke for all god støtte og omtanke – lykke til embedsmenn og søstre, med denne nye perioden!

*Hilsen i V. K. og S.
fung. Eks OM
Anne Kirsti Kristiansen*

Anne Kirsti Kristiansen.

Tilbakeblikk fra Håkon Håkonssons OM

Plutselig har det gått to år, og Eks OM stolen venter på meg.

Jeg gruet meg litt til OM-oppgaven, men tiden har altså gått fort, og jeg har overlevd takket et utrolig dyktig og engasjert kollegium. Jeg skylder også øvrige embedsmenn en stor takk for innsatsen og hjelpen!

Til orientering vil jeg gi et lite og ikke fullstendig resymé over saker som kollegiet har arbeidet med i perioden:

– Vi ble pålagt å registrere oss (som alle andre loger) i Brønnøysund-registeret, noe Skattmester fikk en skikkelig utfordring med å bringe i land.

Dette var nybrottsarbeid, og ikke så enkelt som det høres ut for.

– Vi hadde flere fond som manglet statutter. Disse ble dels samlet i et fond, Husfondet, og de som ellers manglet statutter har fått det.

– Det var nødvendig å få ny orden på arkivet. Sekretær lagde en ny arkivplan tilpasset Storlogens anbefaling og vårt eget behov, og siden har Arkivarene foretatt en praktisk rydding og nyorganisering av arkivet. I sammenheng med dette har vi gått til innkjøp

Johan Hvalshagen.

av et brannsikkert skap, for der ved å kunne oppbevare verneverdige og viktige dokumenter på anbefalt måte.

– Ny særlov har blitt utarbeidet, og den er i skrivende stund i Storlogen til endelig godkjenning.

– Ellers har kollegiet selvsagt hatt husbygging og dugnad på agendaen på hvert eneste møte.

Så til alvorligere temaer

– Da jeg gikk inn i rollen som OM, hadde jeg en slags program-

erklæring som ikke var særlig unik, men ikke desto mindre viktig: Å bidra best mulig til å øke medlemstallet, og å bidra til at nye lokaliteter på Nore skulle bli en realitet.

Det siste har det jo blitt noe av, uten at undertegnede skal ta noe som helst av æren for det. Men gleden er stor over at så mye har skjedd, og at vi faktisk i løpet av disse to årene har beveget oss fra frustrasjoner, diskusjoner og beslutningsvegringer, til at et totalt nytt Villa Nore står der! Jeg kommer litt tilbake til dette.

Når det gjelder medlemstallet har vi slett ikke nådd målsettingene. Årsakene til dette er ikke bare at vi har hatt færre opptak enn vi håpet på, men det kjedelig faktum, at vi utover "naturlig avgang" har hatt hele 6 utmeldelser.

"Regnestykket" for perioden ser slik ut:

I august 2005 var vi 104 medlemmer.

I august 2007 er vi 101.

Hele 6 medlemmer har altså meldt seg ut.

2 har gått bort.

Vi har hatt 3 opptak, 1 overgang og 1 gjenopptagelse.

Det er en altfor tynn trøst at flere av utmeldelsene ikke kom overraskende, og at de fleste loger også sliter med rekrutteringen. I øyeblikket ser det ganske bra ut med hensyn til opptak i høst, men oppgaven er selvsagt fortsatt like aktuell, og: "Det er ingenting som kjæm ta seg sjøl" som heter det i sangen til "Vømmel Spelemannslag."

Hva vi også sliter med, er fremmøteprosenten. Den befinner seg vel fortsatt så vidt på 40-tallet, men mange av våre medlemmer møter sjelden. Det kan være flere grunner til det, men vi må være aktive med å få med oss på møtene de vi sjelden ser der. For, – et dårlig fremmøte kan bety at man ganske snart ikke føler seg hjemme i Logen, og da er veien til utmeldelse ikke lang!

Jeg mener at de som først og fremst har et ansvar og en oppgave her, er de som har vært Faddere.

Det nye logebygget vil utvilsomt skape positiv nysgjerrighet og inntrykk blant folk flest og forhåpentligvis forsterke medlemmenes entusiasme for Logen og Ordenen. Denne nysgjerrigheten og entusiasme bør være et bidrag til rekrutteringen, og påvirke oss som er medlemmer til å møte så ofte vi kan.

Tilbake til Villa Nore

I løpet av ca. 16 måneder har lokalitetene på Villa Nore forandret seg fra å være et byggverk som ga de fleste et inntrykk av at her trengs det en grundig rehabilitering, til at Villa Nore nå står der som Mysens nye praktbygg og storstue.

Vi kjenner alle til hovedårsaken til at det har blitt slik, nemlig en kjempestor gave fra noen av logenes medlemmer.

Dernest har vi hatt et styre for Villa Nore som har ofret seg helt og fullstendig for byggeoppgaven, både administrativt og dugnadsmessig.

Sist, men ikke minst, har mange

logemedlemmer lagt ned mange, mange dugnadstimer. Det er utrolig hvor mye kompetanse og krefter som finnes når vi bare får samlet den.

Det går ikke an å nevne navn i sammenhengen, selv om noen selvsagt har mange flere dugnadstimer enn andre. Jeg tillater meg likevel å nevne Senior-gruppen. De kastet seg begjærlig over oppgaven med å male utvendig panel, og jeg må sitere deltager og pådriver Paul Evensen: "Det fine med denne gjengen her, er at alle er så dauhørte at ingen hører hva den andre sier, og da går det an å få arbeidsro."

Dugnad er sosialt, og Seniorene vet nok å være sosiale når det er tid for det.

Når dette har kommet på trykk er vel alle lokaliteter tatt i bruk – oppusset logesal, nytt kjøkken og splitter nye festlokaler. Om det skulle stå igjen noe, så får vi håpe at det enda er igjen både glød og krefter til å fullende verket.

Til slutt: Vårt nye Villa Nore er prektig og vakkert så lenge det blir vedlikeholdt og tatt vare på. Til det trengs det fortsatt penger

og frivillighetsinnsats fra medlemmene.

Vi får håpe på at utleieinntektene, i tillegg til det hver enkelt Loge betaler, blir gode nok til at det ikke blir problemer med den daglige driften.

Men det må hele tiden være inntekter nok til et godt vedlikehold, og: Det må spares penger til at det en gang i fremtiden blir behov for enda en stor fornyelse av lokalene.

Vi må ikke komme i samme situasjon som det som var tilfelle for to år siden. Da var byggebehovet påtrengende, og kassa nesten tom. At et nytt lokale nærmest kommer dalende ned i hodet på oss, skal vi regne som flaks og som en engangsforeteelse.

Så, – vi må være positive og gavmilde når kollegier og Styret i Nore oppfordrer til innsats og gavmildhet.

Helt til slutt vil jeg ønske det nye kollegiet og alle embedsmenn lykke til med oppgavene!

*Spydeberg, 22. august 2007.
Eks OM Johan Hvalshagen*

Odd Fellow Loge nr. 62 Håkon Håkonssons kollegium 2007–2009

Foran fra v.: Eks OM Johan Hvalshagen, OM Harald Rømuld, UM Hans Kristian Foss. Bak: Sekr. Helge Rindal, Kass. Arne Henning Sørby, Skattm. Knut Ivar Tøeten, CM Kåre M. Bye.

HUSK Å BENYTTE BANKGIRO NR. 1020.25.22802

Loge nr. 31 CECILIAS valgte og utnevnte embedsmenn 2007–2009

Kap. Rigmor Læs, Org. Solveig Gundelsby og Sang. Eli Gundersen.

Arkivar Turid Mohrsen (t.v.) og Eks Ark. Marit Kolstad

Kollegiet: Foran: Sekr. Anne Floeng, OM Gunvor Egeberg, UM Reidun Lie Larsen.

Bak: CM Ellen Nuttall, Skattm. May Sørby og Kass. Evy Nøkleby

UM H.Ass. Eva Bakurowitz, UM Reidun Lie Larsen og UM V.Ass. Berit Karlstad

CM V.Ass. Anne-Kristine Løken, CM Ellen Nuttall og CM H.Ass. Turid Stokstad

Insp. Anne Jorun Elvestad, Insp.Ass. Oddrun Korsvik Kure, IV Anny Ospedal og YV Gretha Buraas

OM H.Ass. Margot Brita Aldal, OM Gunvor Egeberg og OM V.Ass. Eldbjørg Frøshaug

Informasjon om Logens Nevnd for hjelp og støtte

I kap. 10 i Lov for Loger finner vi paragrafene som omhandler de ulike nevnene, og § 66 forteller hvilke plikter og ansvarsområder som gjelder for Nevnd for hjelp og støtte. Denne nevnenden kaller vi ofte for *Nevnd for sykebesøk*. Og på hvert logemøte spør OM om det er søstre/brødre som er syke. Leser vi paragrafen igjennom, ser vi at innholdet gjelder langt mer enn besøk eller oppmerksomhet ved sykdom.

Uansett nevnendens ulike oppgaver er medlemmene her avhengig av tilbakemeldinger fra så vel søstre som brødre. Vi må alle sammen bli flinkere til å melde fra når noen av logenes medlemmer er syke eller har det vanskelig på andre måter.

Det står også at søstre og brødre selv kan melde fra når de har behov for hjelp og støtte. Men all erfaring viser at det ikke er lett!

Så herved en anmodning til alle: *Ta en telefon til et av medlemmene i nevnenden når du får vite om andres sykdom eller behov for hjelp.*

R.L.

LOGE NR. 31 CECILIA

Nevnd for hjelp og støtte 2007/09:

Leder:

Anne Lise Foss tlf. 69 80 90 16

Sekr.:

May Loe Trippestad " 69 89 04 62 mob. 906 80 057

Björg Skjenneberg " 69 82 80 87 mob. 970 88 424

Jorunn Altenborn " 69 88 25 93 mob. 481 51 501

Eva Jahren (vara.) " 69 89 74 72 mob. 480 35 706

LOGE NR. 62 HÅKON HÅKONSSON

Nevnd for hjelp og støtte 2007/2009:

Eks OM Johan Hvalshagen 69 83 77 83

Br. Glenn Inge Paulseth 91 35 52 49

Br. Odd Revhaug 69 89 19 94

Br. Nils Henrik Olsson 69 81 11 41

IKKE UTSETT
Å BESØKE EN SYK

Håkon Håkonssons sommermøte 2007

Årets sommermøte ble lagt til Vamma kraftverk den 7. juni. Vamma kraftverk ligger lengst syd i Askim og grenser også til Skiptvet. Ved kraftverket ble vi mottatt av Hans Harald Løkke, som var vår omviser på anlegget. Vi var 41 personer som i et strålende vær møtte opp. Alle vet at vannkraft er en av de reneste energikilder vi har, og dessuten er den fornybar fordi nedbøren gjør den til en uttømmelig kilde.

Kraftverket ved Vamma ble startet opp av Sam Eide som ville gi el.kraft til produksjon av kunstgjødsel som han hadde planlagt ved Skjørten. Planene ble senere i år 1907 lagt til side, og Rjukan ble som kjent stedet hvor denne produksjon ble lagt til.

Vår omviser denne kvelden, Hans Harald Løkke, gav oss et interessant og givende foredrag om kraftverkets historie og drift ved Vamma. Jeg vil til slutt også nevne at vår avdøde bror Per Jakobsen hadde sitt virke i Vamma,

og jeg vet at han glødet og elsket dette. Vår omviser, som hadde arbeidet i Vamma i ca. 30 år, bekreftet også at Br. Per Jakobsen var en nestor i driften av anlegget.

Etter omvisningen bega vi oss i en bilkortesje til Skansehytta i Askim, der det ble servert rømmegrøt og spekemat. I tillegg var det hyggelig sosialt samvær. En fin kveld som alle syntes å sette pris på.

R.B.

En hel vegg i Vammes nye turbinhall viser nedslagsfeltet for nedbøren som hævner i turbinene her.

Vammes gamle turbinhall med 10 turbiner. Under den nye hallen med 1 turbin som produserer like mye energi som de gamle tilsammen.

HUSK Å BENYTTE BANKGIRO NR. 1020.25.22802

Sommermøte i Cecilia

Det var sommer, det var sol og det var mandag 11. juni på Fortet i Trøgstad. Glade, sommerkledde søstre ble ønsket velkommen til terminens siste treff.

Meny: Kyllingsalat m/rundstykker, hjemmelagde kaker og kaffe/te.

Alt smakte deilig, og praten gikk rundt bordene.

Det var en strålende sommerkveld!

Utstillingen "Vår nære fortid" var åpen, og mange benyttet anledningen til å se denne. Gammel Teknisk Forening i Trøgstad har samlet og laget miljøer fra 1900-tallet og fremover til 1960-årene. Mange nikket gjenkjennende til møbler, utstyr og klær fra egen oppvekst og voksent liv, mens andre kom med bemerkninger om at slik hadde foreldre og besteforeldre hatt det. Det er stort sprang i søstrenes alder.

Leder i Søsterskillingen Martha Kind leste muntre småstykker, og hun avsluttet årets sommermøte med loddtrekning. Som vanlig ble den en munter "forestilling". Fortsatt var det sol og varme ute, og det ble fristende å forlenge kvelden og samværet.

TAKK til Nemnda for et hyggelig arrangement.

R.L.

Øverst ser vi Inger Stenshol sammen med en dukke som illustrerer hvordan det kunne arte seg på et soverom med toalettkommode før krigen.

Nærmest, over, et kjøkkeninteriør der Randi Lund Jacobsen (t. h.) forteller til Grete Korterud om livet den gang.

Noen av de blide sommermøtedeltakere utenfor kommandantboligen. Fra venstre: Åse Karin Røsand, Runa Rådalen, Tone Bjørnstad og Nanna Marie G. Andresen.

HJELP DINE MEDMENNESKER DER DU KAN

Villa Nore – innvielsesfest

Og så var den store dagen kommet! Tiden fra 14. februar 2006 har vært som et eneste stort og nesten uvirkelig eventyr, og festen 17. november 2007 markerte at nå begynner nesten en ny tidsregning for Odd Fellowlogene i Mysen. Logesøstre og brødre pluss innbudte gjester inntok de nye lokalene. Vi ble ønsket velkommen ved hovedinngangen av de to overmestrene Gunvor Egeberg og Harald Rømuld og formannen i Eiendomsselskapet John Altenborn, og inne i lokalene bød formannen i festkomiteen Knut Wangberg på en velkomstdrink. I spisesalen var det dekket nydelige bord til 120 personer. De to overmestrene ønsket velkommen til bords og gav så ordet til Dagfinn Arnesen som leste en fantastisk fin prolog han hadde skrevet for anledningen. Det var en stor opplevelse. Ordet ble så gitt til kveldens toastmaster, John Altenborn, som orienterte om meny og videre program og vi sang sangen *Gode venner* med kveldens pianist Jørn Vidar Lillestrand ved det nye flygelet. John presenterte så de spesielt innbudte gjestene: Byggets arkitekt Gunnar Fausa, Ole Christian Heller fra hovedentreprenøren Ing. Steinar Heller AS, Svein Torp fra Indre Østfold Elektro AS. (De øvrige hånd-

Velkommen til bords.
OM Harald Rømuld og
OM Gunvor Egeberg.
Foran Turid og Tore
Diskerud.

Dagfinn Arnesen leser
sin prolog.

GJØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GJØRE MOT DEG

PROLOG

til innvielsen av det nye Villa Nore, 17. november 2007

Man mener så mangt om Mysen i dag,
at byen har byttet struktur;
det egentlige sentrum har tapt sitt slag
mot Mørstad- og Måsankultur.
For flere er flytting blitt en visjon
om at allting vil bedre seg,
mens andre ser dette som tapt tradisjon;
det klokeste er nok en kombinasjon:
Den gyldne middelvei.

Det Odd Fellow feirer med fest i kveld,
er just en kombinasjon:
Det bygg som vi er i, er nytt, ja vel,
men tuftet på god tradisjon.
Dets ytre form er svært elegant
med preg av patrisierstil,
dets indre løsning er brilliant,
den nye innredning er charmant,
kort sagt: En suksess, uten tvil!

Nu er det tid for tilbakeblikk,
for slik å nærmere se
at tingene nettopp gikk som de gikk,
la oss dvele en stund ved det.
I media lanseres som sensasjon
at engler er noe man ser,
vi deltar ei i den diskusjon,
dog selv har vi trukket den konklusjon
at undere fortsatt skjer.

Vårt kjære Nore ble gammelt og slitt,
og dets tilstand ganske svak,
og vi eiere skjønnte jo litt etter litt
at vi ventet en vanskelig sak.
Noen hadde som sitt perspektiv
restaurering fra topp til bunn,
mens andre så et alternativ
i å sikre seg plass i et bakk-kollektiv
i bytte mot hus og grunn.

Men uansett valg av anatomi
for fremtidens ordenshjem,
så var det dog knyttet til økonomi,
og den knuten var heller slem.
Man kunne ikke sitte og drive dank,
nu måtte man ta et løft,
dog følte vel noen at motet sank,
det er dyrt å betjene et lån i bank,
så dette ville bli tøft.

Vårt styre lå i forhandlinger med
det lokale boliglag.
Hos noen følte tilfredshet med det,
Hos andre dog ubehag.
Men bortsett fra denne følingsforskjell
tror vi de fleste så
at en svak økonomi den var i seg selv
et svært utvetydig grenseskjell
for hvor langt man kunne gå.

Etter en tid kom det beskjed
om et møte for informasjon
om hva styret for tiden arbeidet med
og for øvrig vår situasjon.
Vi møttes på Nore, en tallrik flokk,
og stemningen var litt spent,
for mange i flokken håpet nok
at man droppet planen om boligblokk
– det var ennå ikke for sent.

Den første opplysning vår formann gav,
kom som et lite sjokk:
Han sa at nu ble det ikke noe av
dette å flytte i blokk.
Det kom nu nemlig for en dag
at styret nu hadde brutt
kontakten med nevnte boliglag
fordi en løsning av annet slag
hadde dukket opp til slutt.

I følge vår formann var løsningen god,
nu kunne man føle seg trygg,
for blant våre medlemmer fantes to
som spanderte nytt Nore-bygg.
Man stusset litt først – var vår formann forrykt,
eller kanskje en spøkefant?
Men å spøke med den slags var dog for drygt,
så derfor skjønnte man straks at man trygt
kunne tro det han sa var sant.

Da man innså at meldingen var seriøs,
fulgte en underlig stund.
Da slapp man applausen skikkelig løs,
og det var smil i hvermanns munn.
Nu var vår bekymring borte med ett
i løpet av kun et minutt,
den byrden vi bar på, var nu blitt lett,
våre vansker endret seg, rett og slett.
til en meget lykkelig slutt.

Vi takker ved dagens begivenhet
de to som med gavmild hånd
har vist sine loger hengivenhet
og ekte Odd Fellow-ånd.
Det nevnes ei navn i denne prolog,
det var på forhånd bestemt,
men det har jo sin årsak, dette og,
for i de følgende taler forventes dog
at ingen blir uteglemt.

Odd Fellow har grunn til å være kry
av sitt fornyede møtested,
to beslektede ordner samt Rotary
kan også gledes derved.
Men også det brede publikum
kan møtes til høytid og fest,
de vil se at vårt hus er et unikum,
og deres dom vil bli – i samlet sum:
Det nye Nore er best!

Dagfinn Arnesen

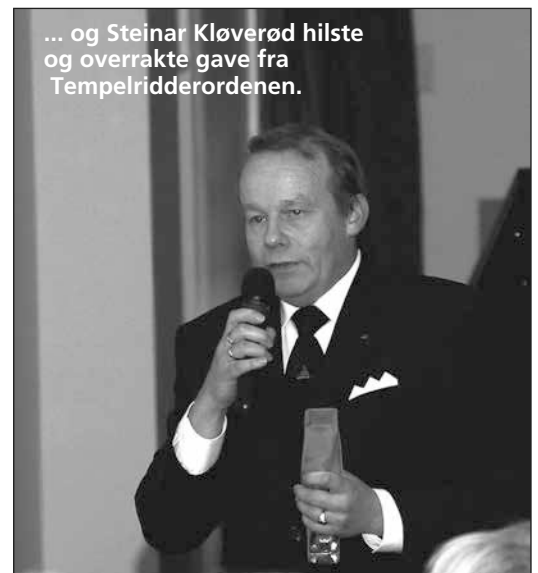
Nydelig dekkede bord
og pyntede gjester
synger ...

... mens Jørn Vidar Lillestrand
spiller til.

Nils Johan Undrum hilste og
overrakte gave fra Frimurer-
ordenen ...

... og Steinar Kløverød hilste
og overrakte gave fra
Tempelridderordenen.

Eidsbergs ordfører
Knut Herland gratu-
lerte og overrakte
gave til formann i
Eiendomsselskapet
John Altenborn.

May Sørby, medlem i styret
i Eiendomsselskapet fastslo
i en spirituell tale at BA på
slutten av navnet på
selskapet sto for
«Bare Altenborn».

verkerne hadde ikke anledning til å møte). Videre representanter for leietakerne: Nils Johan Undrum fra Valdisholm St. Johannes Broderforening og Steinar Kløverød fra Tempelridderne I.T.

St. Olav og endelig ordfører Knut Herland fra Eidsberg kommune.

Maten ble levert fra Hærland Catering AS og menyen var cognacgravet ørret, fylt kalkunbryst

og kaffe med sjokoladebit. Alt smakte fortreffelig. Ellers var det rikelig med hvit og rød vin og mineralvann. Serveringen ble på en utmerket måte besørget av en stab på 15 personer som bestod

HUSK Å BENYTTTE BANKGIRO NR. 1020.25.22802

bl.a. av ektefeller til Rebekka-søstre, Frimurere og Rotarianere og noen fra yngre generasjoner, og på kjøkkenet dirigerte og kontrollerte Berit Kaatorp det hele. Toastmaster John var også første taler. Han fortalte om det som hadde skjedd etter den historiske datoen 14. februar 2006 da den anonyme gaven ble kjent og la grunnlaget for alt som har skjedd fram til det fantastiske huset

kunne innvies i dag. Parallelt med arbeidet på nybygget har også logesalen og kjøkkenet blitt rustet opp, og utearealet har blitt opparbeidet slik at det står i stil med det nye huset. Han nevnte den store dugnadsinnsatsen fra medlemmene av Logene. Det er ikke ført arbeidslister, men det er lagt ned flere tusen timer. Det har vært et en-

estående felles løft, men likevel mente han det måtte være riktig å nevne May Sørby og Turid Mohrsen. Til slutt rettet han en stor takk til de som hadde stått for nybygget, for vel utført arbeid og godt samarbeid. Helt til slutt ble Overmestrene Gunvor Egeberg og Harald Rømuld kalt fram, og de fikk overrakt hver sin nøkkel til Odd Fellows Ordens hus, Villa Nore. Likeens fikk de hver sin kopi av ferdigattest for det nye huset fra Eidsberg kommune.

Turid og Tore Diskerud

Neste taler var Tore Diskerud, og nå ble det avslørt at det var Turid og Tore Diskerud som var de anonyme giverne som gjorde eventyret til virkelighet. På grunn av de store avstandene var det ikke mulig å delta i fellesskapet med de andre brødrene i Logen. Men de fulgte med i

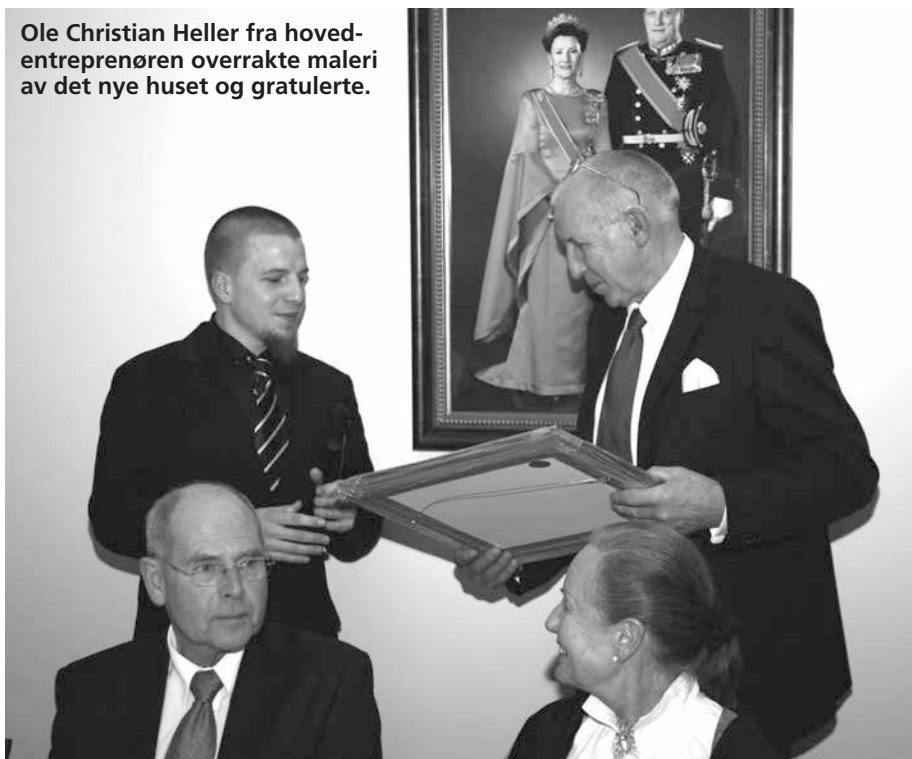
Nore-Nytt og var imponert over dugnadsånd, samhold og samarbeid i Logene. De ville også bidra til fellesskapet, og dette var den måten de hadde funnet at de kunne bidra. Tore rettet en takk til arkitekten Gunnar Fausa, og han var imponert av den fabelaktige jobben John Altenborn hadde utført med alltid å være tilgjengelig og tilstede. Han ønsket lykke til og håpet huset ville være til glede for alle.

Ordførende broder for Frimurerne Nils Johan Undrum takket

Overmestrene overrekker gaver og takker til styremedlemmene i Nore BA. Glenn Inge Paulseth var ikke tilstede.

Ole Christian Heller fra hovedentreprenøren overrakte maleri av det nye huset og gratulerte.

for innbydelsen og overrakte et maleri av det gamle Nore malt av kunstneren Henning Larsen.

På vegne av Tempelridderne overrakte Steinar Kløverød en vase gravert med et motiv av St. Olav. Motivet finnes også i Eidsberg kirke. På vegne av hovedentreprenøren overrakte Ole Christian Heller et maleri av det nye huset og Ida Lind hadde på vegne av Søstertreff nytt Odd Fellowflagg som gave.

OM Harald Rømuld rettet en varm takk til Turid og Tore Diskerud, og han overrakte med hjelp fra OM i Cecilia, en krystallvase til Tore til hans 70-års dag om noen uker. Per Karlsrud hadde noen hyggelige ord til Turid, og Boya Evensen mintes de som stod i spissen da Villa Nore ble kjøpt og salen bygd i 1962 (dette var først og fremst Olaf Kolstad og Rolf Ullnæss og også restauratør Mikael Jørstad).

Et takkens ord til Turid og Tore Diskerud. Han ble også overrakt en krystallvase til sin nært forestående 70 års dag.

Som takk fra Logene overrakte OM Gunvor Egeberg krystallvaser til styremedlemmene i Nore BA. Som avslutning på taffelet var det Ordfører Knut J. Herland som takket for maten. I den forbindelse uttalte han at endelig hadde Mysen fått sin storstue. Det har Mysen ventet på lenge, og det vakre huset ville være til glede for mange i mange år. Som gave fra kommunen overrakte han et glassfat. Nå fikk alle anledning til å strekke litt på beina og bevege seg omkring. Noen slo seg ned i salongen, andre sirkulerte i salen og pratet med medgjester. Senere ble det, som oppført i menyen, kaffe avec og bløtkake. Etterhvert ble det oppbrudd for gjestene etter en absolutt fin og minneverdig innvielsesfest.

Magne Skadsheim, ref.

Dugnad gjennom over et år –

Dugnadsånden, den er stor hos Rebekkasøster og Odd Fellow bror. Praktisk arbeid, det er bra, men også penger er gode å ha. Hver krone som sendes til banken,

blir ledd i fellesskaps-tanken. Det "gamle" Nore må gjøres ferdig for å bli det Nye Nore verdig!

Benytt giro nr. 1020.25.22802.

... og slik startet det!

Fra etisk post:

Behov for Odd Fellow i dagens samfunn?

Det er slett ikke lett å være menneske i dag. Vi har en relativt sett høy levestandard og har det materielt godt selv om det alltid vil være grupper som har grunn til å klage. Men dette er ikke noe vi har fått gratis. Rundt om ser vi mennesker med nervøse og psykiske plager, og stress er på vei til å bli en folkesykdom. Samfunnet stiller oss stadig overfor nye krav og utfordringer: økende kriminalitet, rusgift- og narkotikamisbruk, endringer i synet på ekteskap og kjernefamilie, endringer i moralske normer, arbeidsledighet og miljøproblemer. Mange er slått ut i livskampen. Hva kan det komme av at vi har så mange ulykkelige og fremmedgjorte mennesker i et av verdens rikeste land? Det er sikkert mange ting som har gått galt gjennom årene.

Hvordan kan vi så forandre forholdene i denne verden, og i vårt eget land? Først og fremst må vi forandre oss selv og ta det første skrittet som er meget viktig. Selv om vi skulle klare det paradoks å forandre verden rundt oss, så ville alt falle tilbake til det gamle igjen dersom vi ikke endrer vår egen måte å tenke og handle på.

Idealet for en Odd Fellow er å være slik som han ønsker at alle mennesker på jorden skal være. Greide vi det, ville i et hvert fall verden ha forandret seg litt. Dersom vi virkelig vil forandre verden, så må individene forandre seg selv først. Om ikke du og jeg vil forandre oss, vil ikke verden forandre seg heller.

Det må være enhver Odd Fellows soleklare plikt å prøve og forstå sine medmennesker og ta hensyn til dem. Omtanke for medmennesker i alle sammenhenger, det å bry seg om hverandre, er kanskje den største dyd for et menneske. Dette har perspektiver i alle retninger – fra egen familie til verdenssamfunnet. Ekte livslykke og trivsel er ikke betinget av materielle verdier. Vi må gi for å få noe selv, i arbeid som i menneskelige forhold. Vi har selv ansvaret for å forme livet vårt, ut fra indre og ytre forutsetninger. Det kan aldri komme noe inn i en lukket hånd.

Vennskap, kjærlighet og sannhet og de øvrige av våre idealer er de klare stjerner vi skal styre etter, men like langt som stjernene ligger ute i universet, like uoppnålig synes det å kunne oppfylle de løftene vi har avlagt. Likevel må vi ikke la oss skremme av den kjennsgjærning at neppe noen kan gjøre seg håp om helt å leve opp til Odd Fellow-budskapet.

Målet er å prøve å være i takt med ånden i budskapet og våre løfter, og at vi viser det i tanker ord og gjerninger. Logearbeidet skal lære oss til bedre å se både de positive og negative sider ved livet og finne frem til det lyse og gode som ligger bak. Fordi det bidraget hver enkelt av oss kan bringe til en bedre og lykkeligere verden er lite, så må vi få flere og flere med oss til å yte sitt bidrag.

Redaksjonen i Nore-Nytt ønsker alle logemedlemmer og lesere av bladet en riktig god jul og et godt, fredfullt og fremgangsrikt nytt år 2008.

